

Jaromír Mára: Autorství v hudbě a autorské právo: případové studie z českého hudebního prostředí

Posudek vedoucího bakalářské práce

Kontext práce: Jaromír Mára patřil v průběhu celého studia k agilním frekventantům etnomuzikologických kurzů. Celkem brzo začal projevovat zájem o různé právní/společenské aspekty hudby; to se vytrýbilo během práce v semináři, spojeném s knihou Pražské hudební světy, kde se jedna kapitola týká také hudební komerce. Chvíli trvalo, než jsme se dohodli na kulturně-relativistické perspektivě (jak sám píše na s. 7). Jinak ale hledal cestu k uchopení tématu dobře; kde si nebyl jistý, tam jsme detailně diskutovali.

Vznikla tak práce, která je teoreticky a metodologicky čistá: autorské právo prezentuje jako kulturní koncept, který je v různých stylech/žánrech vnímán trochu odlišně, což těsně souvisí na jedné straně s pojetím hudby, na druhé pak s hudební praxí. Lze se na něj dotazovat – a dostatečně sofistikovaná analýza odhalí jemnosti jeho pojetí. Základní metodou je tedy polostrukturovaný rozhovor, doplňovaný občasnými terénními zápisky, jejichž data – pokud by byla analyzována – by pěkně korespondovala s těmi z rozhovorů.

Jako respondenty si Jaromír vybral tři bezpochyby významné reprezentanty tří poměrně výrazně odlišných hudebních stylů/žánrů: umělecké hudby, hudby elektronické a pop music. Trsy jejich odpovědí představují jakési případové studie. Před vlastním výzkumem se Jaromír dlouze zabýval (a i v práci zabývá) otázkou zobecnitelnosti.¹ Košaté odpovědi potom strukturuje v každé studii do tří základních okruhů: 1) koncept hudby; 2) koncept autorství; 3) důsledky pro nejrůznější aspekty hudební praxe. Výsledkem je velmi plastická představa o tom, co si představitel daného stylu myslí, a zároveň „jak to tam chodí“.

V Závěru se Jaromír pokouší srovnat výpovědi všech respondentů. Tady, zdá se mi, se mu daří trochu méně, protože srovnávat důkladně by nutně znamenalo převyprávět vše znovu. A tak kupříkladu píše, že je obsahem (hudby) především emoce... (s. 59); že je ovšem obsah samotného pojmu „emoce“ u každého výrazně odlišný, je další, už nezmíněná věc.

Jediným skutečně slabším aspektem práce je psaná forma, zejména interpunkce (ale i velká písmena apod.) Přestože je Jaromír příležitostný žurnalista, zde má ještě značné rezervy.

To ovšem příliš nesnižuje jinak pozoruhodnou kvalitu práce. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

Praha 19.8. 2014

Doc. PhDr. Zuzana Jurková, PhD.

¹ Mimochodem, v souvislosti s Jaromírovou prací je na místě znovu zvážit různé okruhy svipu: studenti se učí „interdisciplinárně“ různé kategorie, které jsou pro různé disciplíny různě významné, někdy skoro nevýznamné. To se týká v antropologii právě kupříkladu zobecnitelnosti, nebo konstrukce vzorku.